

ת"ד 4393/11/12 - מדינת ישראל נגד יוסף פדילה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 4393-11-12 מדינת ישראל נ' פדילה

בפני כב' השופטת בכירה אטליא וישקין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף פדילה

הנאשמים

ב"כ הנאשם - עו"ד מצראוה וג'די

גזר דין

ביום 6.3.13 הוצג בפניי הסדר טיעון אשר לא מצאתי לנכון לכבדו.

הסדר הטיעון כלל 3 ח' פסילה בניכוי פסילה מנהלית וקנס.

בגז"ד מנומק, כתבתי כי הסדר הטיעון חורג לקולא ממתחם הענישה הראוי.

נימוקי גזה"ד היו כי "על פניו מדובר בהסדר טיעון חורג לקולא מנורמת ענישה מקובלת. קיימת חובת פסילה בגין אי ציות לרמזור אדום - 3 ח' פסילה חובה, וכן קיימת חובת פסילה בגין חבלה של ממש - 3 ח'.

שבר שהצריך ניתוח בהרדמה כללית.

מתחם ענישה ראוי בין 6 ח' פסילה לבין 12 ח' פסילה.

לפני הוצג הסדר טיעון החורג לקולא ממתחם הענישה הראוי.

לא נטענה בפניי טענה בדבר ליקוי בחומר החקירה, אלא נטען בפניי כי פציעת בני משפחת הנאשם, מהווה פציעה בפני עצמה.

נבחנו תעודות רפואיות ונמצא כי באמור בכתב האישום עצמו חבלה של ממש - שבר שנותח וקובעו בו פלטינות וברגים, נגרם למעורבת. אין המדובר בחבלת נוסעי הנאשם (בניגוד לנטען בפניי).

מצאתי כי אין מקום לכבד ההסדר בשל חומרת הפציעה ובשל וותק נהיגה קצר יחסית, נוהג משנת 2005.

מדיניות משפטית נקוטה בידינו שעה שבית המשפט חורג מהסדר טיעון, אינו ממצה מלוא חומר הדין, בשל אינטרס ההסתמכות של הנאשם, מסיבה זו, לא תוטל מלוא הפסילה הראויה בתיק זה."

לנוכח הסכמת הצדדים ומכוח החלטת כבוד בית המשפט המחוזי, הוחזר התיק לדיון בפניי: "לדיון מראשיתו".
היום, לאחר שהנאשם הודה באשמה (מפי סנגורו, אשר ביקש לקיים הדיון שלא בפניו), טענו הצדדים לעונש.
התביעה טענה להטלת עונש פסילה שלא תפחת מ- 6 ח' וכן טענה לפסילה על תנאי וקנס.

הסנגור שב וטען לעונש תוך שמדגיש הודאת הנאשם באשמה, שב ומדגיש פציעת אימו של הנאשם אשר לפציעתה של נוסעת ברכב המעורב, לה נגרמה חבלה של ממש משמעותית, מבקש הסנגור לראות בכך, עניין של מה בכך, בגלל שאין פה נזק בלתי הפיך, כמו קטיעת רגל...

לפיכך:

1. אין בטיעונים אשר נטענו בפניי, כדי לשנות עמדתי כפי שהובעה מפורשות בגזר הדין מיום 6.3.13.
2. הריני שבה וקובעת כי המתחם העונשי הינו בין 6 ח' לבין 12 ח'.
3. כמצוטט לעיל, בגזר הדין הקודם, פעלתי מכוח מדיניות משפטית שעניינה אי מיצוי מלוא חומר הדין, שעה שבית המשפט בוחר לחרוג מהסדר טיעון.
4. אף אם אתן משקל להודאת הנאשם באשמה, אין לחרוג מן הרף התחתון של המתחם העונשי. הריני קובעת קביעה זו כשלנגד עיני צורכי פרנסת הנאשם ומצבו המשפחתי כמתואר מפי סנגורו.
5. הריני סבורה כי חסד עשתה התביעה עם הנאשם, שעה שמיקדה טיעונה העונשי ברף הנמוך של מתחם הענישה הראוי.

סוף דבר -

1. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר שיישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.
2. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 ח', מהם ינוכו 60 ימי פסילה מנהלית.
3. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 ח' וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ריצוי העונש נדחה למשך 30 יום לצורכי התארגנות.

עמוד 2

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א שבט תשע"ד, 12 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.